

Bruxelles, 22 noiembrie 2019
(OR. en)

14401/19

**Dosar interinstituțional:
2018/0138(COD)**

**TRANS 548
CODEC 1665**

RAPORT

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	13984/19
Nr. doc. Csie:	9075/18
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de raționalizare în scopul înregistrării de progrese în direcția realizării rețelei transeuropene de transport – Abordare generală

I. CONTEXTUL ȘI CONȚINUTUL PROPUNERII

1. La 17 mai 2018, Comisia a prezentat Parlamentului European și Consiliului propunerea sus-menționată, ca parte a celui de al treilea pachet „Europa în mișcare”, al cărui scop este ca mobilitatea europeană să devină mai sigură, mai puțin poluantă, mai eficientă și mai accesibilă.
2. Obiectivul principal al propunerii este de a simplifica normele referitoare la acordarea de autorizații, în vederea facilitării finalizării rețelei transeuropene de transport (TEN-T). De asemenea, propunerea are ca obiectiv să precizeze într-o mai mare măsură procedurile pe care trebuie să le parcurgă promotorii de proiecte, în special în ceea ce privește procedurile de acordare de autorizații, achizițiile publice și alte proceduri.

3. Propunerea urmărește să își atingă obiectivul principal prin:

- înființarea unei autorități competente unice (ghișeu unic) care să fie responsabilă pentru întregul proces și să acționeze ca punct unic de intrare pentru promotorii de proiecte și alți investitori;
- stabilirea unor proceduri integrate care să ducă la o decizie globală;
- stabilirea de termene pentru o procedură care să se desfășoare în două etape și să aibă o durată maximă de trei ani.

II. LUCRĂRILE DIN CADRUL ALTOR INSTITUȚII

- (4) În cadrul Parlamentului European, Comisia pentru transport și turism (TRAN) a fost desemnată drept comisie responsabilă pentru acest dosar, fiind numit raportor dl Dominique Riquet (ALDE, FR). Parlamentul a votat asupra raportului și și-a adoptat poziția în primă lectură la 13 februarie 2019. Comitetul Economic și Social European a adoptat un aviz în cadrul sesiunii sale plenare din 17 octombrie 2018. Comitetul Regiunilor a adoptat un aviz la 7 februarie 2019.

III. SITUAȚIA ACTUALĂ ÎN CADRUL CONSILIULUI

- (5) Grupul de lucru pentru transport - chestiuni intermodale și rețele și-a început activitatea în iunie 2018, cu o prezentare generală a propunerii și a evaluării impactului acesteia. Propunerea a fost examinată în mod detaliat de grupul de lucru în perioada iulie 2018-mai 2019, ceea ce a dus la elaborarea a două rapoarte privind progresele înregistrate¹, prezentate Consiliului la 3 decembrie 2018 și, respectiv, 6 iunie 2019.

¹ Documentul 14226/18.
Documentul 9189/19.

(6) Președinția și-a continuat activitatea și a dedicat trei reuniuni suplimentare examinării detaliate a dosarului la nivel tehnic în perioada septembrie-noiembrie 2019. Pe baza observațiilor și sugestiilor formulate de delegații, președinția a prezentat trei texte de compromis care au adus clarificări și simplificări suplimentare, precum și o mai mare flexibilitate pentru statele membre, principalele aspecte fiind următoarele:

- domeniul de aplicare al proiectului de directivă a fost limitat, astfel încât nu mai acoperă coridoarele rețelei centrale, ci tronsoane identificate în prealabil ale rețelei centrale a TEN-T;
- s-a clarificat într-o mai mare măsură care sunt procedurile și autorizațiile care fac obiectul propunerii;
- rolul și responsabilitatea autorității desemnate au fost clarificate într-o mai mare măsură. Autoritatea desemnată este definită în primul rând ca fiind principalul punct de contact în vederea obținerii de informații de către promotorul proiectului, aceasta urmând să ofere, la cerere, orientări în ceea ce privește transmiterea tuturor documentelor și a informațiilor relevante. Statele membre pot încredința autorității desemnate responsabilități mai extinse;
- a devenit opțional ca statele membre să furnizeze descrierea detaliată a cererii; în cazul în care se prevede acest lucru, aceasta va fi transmisă promotorului proiectului numai la cerere.

Propunerile de compromis au fost recunoscute de toate statele membre ca reprezentând pași importanți în direcția cea bună.

Președinția consideră că compromisul din anexă oferă un grad semnificativ de flexibilitate, astfel cum au solicitat statele membre pentru a se putea folosi de procedurile lor de acordare de autorizații existente în prezent, și că prezintă valoare adăugată în ceea ce privește creșterea eficienței procedurilor de acordare de autorizații, contribuind astfel la implementarea în timp util a proiectelor privind rețeaua TEN-T.

(7) Grupul de lucru a abordat un număr important de chestiuni tehnice și președinția consideră că textul de compromis din anexă reprezintă o soluție echilibrată în ceea ce privește aceste chestiuni.

IV. CONCLUZII

- (8) La reuniunea sa din 20 noiembrie 2019, Comitetul Reprezentanților Permanenți a aprobat textul de compromis².
- (9) Miniștrii sunt invitați să convină asupra unei abordări generale, astfel cum figurează în anexa la prezentul raport, în cadrul Consiliului TTE (Transporturi) din 2 decembrie 2019.

² Cu această ocazie, delegația germană a anunțat că va prezenta o declarație de consemnat în procesul-verbal al Consiliului. Această declarație figurează în addendumul 1 la prezentul raport.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind măsurile de raționalizare în scopul înregistrării de progrese în direcția realizării

rețelei transeuropene de transport

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 172,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

³ JO C , , p. .

⁴ JO C , , p. .

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ stabilește un cadru comun pentru crearea unor rețele interoperabile de ultimă generație pentru dezvoltarea pieței interne. Rețelele transeuropene de transport (TEN-T) au o structură pe două niveluri: rețeaua globală asigură conectivitatea tuturor regiunilor din Uniune, în timp ce rețeaua centrală este formată din acele elemente ale rețelei globale care au cea mai mare importanță strategică pentru Uniune. Regulamentul menționat definește obiective obligatorii referitoare la finalizarea implementării, rețeaua centrală urmând să fie finalizată până în 2030, iar rețeaua globală, până în 2050.
- (2) În pofida necesității și a termenelor obligatorii, experiența a arătat că multe investiții care vizează finalizarea TEN-T se confruntă cu proceduri de acordare de autorizații, proceduri de achiziții transfrontaliere și alte proceduri complexe. Această situație pune în pericol implementarea la timp a proiectelor și, în multe cazuri, conduce la întârzieri semnificative și la costuri mai mari. Prezenta directivă urmărește să remedieze aceste probleme și să facă posibilă finalizarea sincronizată și la termen a TEN-T prin intermediul unei acțiuni armonizate la nivelul Uniunii.
- (2a) Prezenta directivă ar trebui să se aplice procedurilor legate de proiecte, inclusiv celor legate de evaluarea impactului asupra mediului. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere măsurilor de urbanism sau de amenajare a teritoriului, nici măsurilor luate la nivel strategic care nu sunt legate de un proiect, precum evaluarea strategică de mediu, planificarea bugetară publică sau planurile de transport naționale sau regionale. Pentru a spori eficiența procedurilor de acordare a autorizațiilor și pentru a asigura o calitate înaltă a documentației aferente proiectelor, promotorii de proiecte ar trebui să efectueze lucrările pregătitoare [...], cum ar fi studiile și rapoartele preliminare, înainte de începerea procedurii de acordare a autorizațiilor. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice procedurilor desfășurate în fața unei autorități sesizate cu o cale de atac administrativă, a unei instanțe sau a unui tribunal.

⁵ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

- (2aa) Prezenta directivă ar trebui să se aplice proiectelor care fac parte din tronsoanele identificate în prealabil ale rețelei centrale a TEN-T enumerate în anexă. Proiectele care se referă exclusiv la aplicații telematice, la noi tehnologii și la inovare ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare deoarece implementarea lor nu este limitată la rețeaua centrală a TEN-T. Statele membre pot aplica prezenta directivă și altor proiecte privind rețeaua centrală și cea globală a TEN-T, inclusiv proiectelor care se referă exclusiv la aplicații telematice, la noi tehnologii și la inovare, pentru a permite o abordare armonizată a proiectelor de infrastructură de transport. Publicarea de către autoritățile naționale a unor liste de proiecte individuale care intră sub incidența prezentei directive ar putea spori transparența pentru promotorii de proiecte în ceea ce privește lucrările în curs și cele viitoare legate de rețeaua transeuropeană de transport.
- (3) Proiectelor care intră sub incidența prezentei directive ar trebui să li se acorde un tratament prioritar, dacă este cazul. Un astfel de tratament poate include perioade de timp mai scurte, proceduri simultane sau termene limitate pentru formularea unor căi de atac, asigurându-se în același timp că sunt îndeplinite și obiectivele altor politici orizontale, precum politicile de mediu menite să evite, să prevină, să reducă sau să compenseze efectele negative asupra mediului, în conformitate cu dreptul național și cu dreptul Uniunii. În cadrele juridice ale multor state membre, se acordă un tratament prioritar anumitor categorii de proiecte, pe baza importanței lor strategice pentru economie. Atunci când un astfel de cadru există într-un context juridic național, acesta ar trebui să se aplice în mod automat proiectelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (4) eliminat.
- (5) Proiectele privind coridoarele rețelei centrale ar trebui să fie sprijinite de proceduri eficiente de acordare a autorizațiilor, pentru a permite o gestionare clară a procedurii generale și a le oferi promotorilor de proiecte un punct principal de contact. Statele membre ar trebui să desemneze una sau mai multe autorități în conformitate cu cadrele lor juridice naționale și cu structurile lor administrative, precum și în funcție de tipul de proiect.

- (6) Desemnarea unor autorități care să acționeze ca punct principal de contact pentru promotorul proiectului pentru toate procedurile de acordare de autorizații ar trebui să reducă complexitatea, să îmbunătățească eficiența și să sporească transparența procedurilor. De asemenea, acest lucru ar trebui să consolideze cooperarea dintre statele membre, după caz. Procedurile ar trebui să promoveze o cooperare reală între promotorii de proiecte și autoritatea desemnată.
- (6a) Autoritățile desemnate îi pot fi încredințate, de asemenea, sarcini legate de coordonarea și autorizarea, în conformitate cu legislația Uniunii și cu legislația națională, a unor proiecte specifice care vizează reconstrucția infrastructurii rețelei centrale a rețelei transeuropene de transport în cazul unor dezastre naturale sau provocate de om.
- (7) Procedura stabilită de prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere îndeplinirii cerințelor definite în dreptul internațional și în dreptul Uniunii, inclusiv cerințelor privind protecția mediului și a sănătății umane. Prezenta directivă nu ar trebui să ducă la scăderea standardelor menite să evite, să prevină, să reducă sau să compenseze efectele negative asupra mediului.
- (8) Având în vedere necesitatea urgentă de a finaliza rețeaua centrală a TEN-T, simplificarea procedurilor de acordare de autorizații ar trebui să fie însoțită de un termen pentru procedurile care vizează adoptarea unei decizii de autorizare pentru construirea infrastructurii de transport. Acest termen ar trebui să determine o gestionare mai eficientă a procedurilor și în niciun caz nu ar trebui să compromită standardele înalte ale Uniunii privind protecția mediului și participarea publicului. Ar trebui să fie posibilă prelungirea termenului pentru procedurile de acordare de autorizații în cazuri justificate în mod corespunzător, inclusiv atunci când survin circumstanțe neprevăzute sau dacă acest lucru este necesar pentru protecția mediului. Momentul la care se încheie prelungirea ar putea fi stabilit, de exemplu, la o anumită dată, la expirarea unei perioade de timp sau atunci când survine un alt eveniment viitor și cert. Termenul prelungit nu ar trebui să includă timpul necesar pentru a exercita căi de atac administrative sau judiciare.
- (9) Statele membre ar trebui să facă tot posibilul pentru a asigura gestionarea în cel mai eficient mod posibil a căilor de atac prin care se contestă legalitatea unei decizii de autorizare pe motive de fond sau de procedură.

- (10) Proiectele de infrastructură TEN-T care privesc două sau mai multe state membre se confruntă cu dificultăți deosebite în ceea ce privește coordonarea procedurilor de acordare de autorizații. Coordonatorii europeni ar trebui să fie informați cu privire la aceste proceduri, pentru a facilita sincronizarea și finalizarea lor.
- (11) Achizițiile publice în cadrul proiectelor transfrontaliere ar trebui să se desfășoare în conformitate cu tratatul și, atunci când este relevant, cu Directiva 2014/25/UE⁶ sau cu Directiva 2014/24/UE⁷ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Pentru a asigura finalizarea eficientă a proiectelor transfrontaliere privind rețeaua centrală, achizițiile publice efectuate de o entitate comună ar trebui să fie supuse dreptului național al unui stat membru. Prin derogare de la dispozițiile dreptului Uniunii privind achizițiile publice, normele naționale aplicabile ar trebui, în principiu, să fie cele ale statului membru în care entitatea comună își are sediul social. Ar trebui să fie posibilă în continuare definirea, într-un acord interguvernamental, a legislației aplicabile. Din motive de securitate juridică, actualele strategii privind achizițiile publice ar trebui să rămână aplicabile unei entități comune înființate înainte de... [data intrării în vigoare a prezentei directive].
- (12) Comisia nu este implicată în mod sistematic în autorizarea proiectelor individuale. Cu toate acestea, în anumite cazuri, anumite aspecte ale pregătirii proiectului sunt supuse autorizării la nivelul Uniunii. În cazul în care Comisia este implicată în proceduri, aceasta va trata în regim de prioritate aceste proiecte și va asigura certitudinea pentru promotorii de proiecte. În anumite cazuri, ar putea fi necesară aprobarea unor ajutoare de stat. Conform Codului celor mai bune practici de desfășurare a procedurilor de control al ajutoarelor de stat, statele membre pot solicita Comisiei să se ocupe de proiectele privind TEN-T pe care acestea le consideră prioritare în termene mai previzibile în cadrul abordării la nivel de portofoliu sau al planificării agreate de comun acord.

⁶ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

⁷ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

- (13) Implementarea proiectelor de infrastructură privind rețeaua centrală TEN-T ar trebui sprijinită, de asemenea, prin orientări ale Comisiei care să clarifice implementarea anumitor tipuri de proiecte, respectând în același timp acquis-ul Uniunii. De exemplu, Planul de acțiune pentru natură, cetățeni și economie⁸, prezentat în cadrul comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 27 aprilie 2017, oferă orientări și clarifică modul în care se poate asigura conformitatea cu Directiva 2009/147/CE și cu Directiva 92/43/CEE. Sprijinul direct privind achizițiile publice ar trebui pus la dispoziție pentru proiecte de interes comun în scopul de a se asigura cel mai bun raport calitate-preț pentru utilizarea banilor publici⁹.
- (14) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere necesitatea coordonării respectivelor obiective, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (15) Din motive de securitate juridică, procedurile de acordare de autorizații care au început anterior transpunerii prezentei directive nu ar trebui să facă obiectul acesteia,

⁸ Documentul COM(2017) 198 final.

⁹ Documentul COM(2017) 573 final.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică procedurilor de acordare a autorizațiilor necesare pentru autorizarea implementării proiectelor care fac parte din tronsoanele identificate în prealabil ale rețelei centrale a TEN-T, astfel cum sunt enumerate în anexă¹⁰, cu excepția proiectelor care se referă exclusiv la aplicații telematice, la noi tehnologii și la inovare, astfel cum sunt definite la articolele 31 și 33 din Regulamentul nr. 1315/2013.
- (2) Statele membre pot decide să extindă aplicarea prezentei directive la alte proiecte privind rețeaua centrală și cea globală a rețelei transeuropene de transport, inclusiv la proiectele care se referă exclusiv la aplicații telematice, la noi tehnologii și la inovare menționate la alineatul (1).

¹⁰ Anexa va fi adăugată la prezenta directivă și va fi constituită din lista legăturilor transfrontaliere și a legăturilor lipsă din secțiunea 1, intitulată „Coridoarele rețelei centrale și lista orientativă a legăturilor transfrontaliere identificate în prealabil și a legăturilor lipsă”, din partea III din anexa la proiectul de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1316/2013 și a Regulamentului (UE) nr. 283/2014, astfel cum figurează în interpretarea comună parțială, documentul 7207/1/19 REV 1, după adoptare.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- a. „decizie de autorizare” înseamnă decizia sau un ansamblu de decizii luate simultan sau succesiv de una sau mai multe autorități ale unui stat membru, cu excepția autorităților sesizate cu o cale de atac administrativă, a instanțelor sau a tribunalelor, în temeiul sistemului juridic național și al dreptului administrativ național, prin care se stabilește dacă un promotor de proiect are sau nu are dreptul să implementeze proiectul în zona geografică în cauză. Decizia sau ansamblul de decizii respective pot avea un caracter administrativ și nu aduc atingere niciunei decizii luate în contextul unei căi de atac administrative;
- b. „procedură de acordare a autorizației” înseamnă orice procedură care trebuie urmată în legătură cu un proiect individual care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive în vederea obținerii deciziei de autorizare cerute de autoritățile unui stat membru, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național. Această noțiune nu include procedurile legate de măsurile de urbanism sau de amenajare a teritoriului ori cele dedicate atribuirii contractelor de achiziții publice, nici măsurile luate la nivel strategic, care nu se referă la un proiect specific, precum evaluarea strategică de mediu, planificarea bugetară publică sau planurile de transport naționale sau regionale.

- b.i. „proiect” înseamnă construirea, adaptarea sau modificarea unui tronson definit din infrastructura de transport, care duce la îmbunătățirea capacității, a siguranței și a eficienței infrastructurii și a cărei punere în aplicare necesită o decizie de autorizare;
- c. „promotorul proiectului” înseamnă persoana care solicită autorizarea implementării unui proiect sau autoritatea publică inițiatoare a unui proiect;
- d. „autoritate desemnată” înseamnă autoritatea care este principalul punct de contact pentru promotorul proiectului și care urmărește să faciliteze gestionarea eficientă și structurată a procedurilor de acordare de autorizații în conformitate cu prezenta directivă.
- e. eliminat.

CAPITOLUL II – ACORDAREA AUTORIZAȚIILOR

Articolul 3

Statutul prioritar

Statele membre depun eforturi pentru a asigura că toate autoritățile implicate în procedura de acordare de autorizații, cu excepția instanțelor și a tribunalelor, acordă prioritate proiectelor care intră sub incidența prezentei directive.

În cazul în care dreptul național prevede proceduri specifice de acordare a autorizațiilor pentru proiectele prioritare, statele membre se asigură, fără a aduce atingere obiectivelor, cerințelor și termenelor prevăzute de prezenta directivă, că proiectele care fac obiectul prezentei directive sunt tratate potrivit acestor proceduri. Acest lucru nu împiedică statele membre să testeze anumite proceduri specifice de acordare a autorizațiilor pentru un număr limitat de proiecte care ar putea să includă sau nu proiecte care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive, pentru a evalua posibilitatea extinderii lor la alte proiecte.

Prezentul articol nu aduce atingere niciunei decizii bugetare.

Articolul 4

Punerea la dispoziție de proceduri de acordare de autorizații

[Eliminat]

Articolul 5

Autoritatea desemnată

- (1) eliminat.
- (2) Statul membru desemnează o autoritate la nivelul administrativ corespunzător pentru a acționa în calitate de autoritate desemnată. Atunci când este necesar, statele membre pot să desemneze în calitate de autoritate desemnată mai multe autorități diferite, în funcție de proiect sau de categoria de proiecte, de modul de transport sau de zona geografică, cu condiția să existe o singură autoritate desemnată pentru o anumită decizie de autorizare. Statele membre pot conferi autorității desemnate competența de a emite decizia de autorizare.
- (3) eliminat.
- (4) Autoritatea desemnată:
 - (a) este principalul punct de contact în vederea obținerii de informații de către promotorul proiectului în cadrul procedurii care are drept rezultat decizia de autorizare pentru un anumit proiect;
 - (b) furnizează promotorului proiectului, atunci când acest lucru este prevăzut de legislația națională, descrierea detaliată a cererii menționată la articolul 6a, inclusiv termenele orientative din cadrul procedurilor de acordare a autorizațiilor, în conformitate cu termenul stabilit potrivit articolului 6;
 - (c) îi oferă promotorului proiectului, la cerere, orientări în ceea ce privește transmiterea tuturor documentelor și a informațiilor relevante, inclusiv cu privire la toate permisele, deciziile și avizele necesare care trebuie să fie emise și obținute în vederea deciziei de autorizare. În cazul în care autorității desemnate îi este conferită competența de a emite decizia de autorizare, autoritatea respectivă verifică dacă au fost obținute toate autorizațiile, deciziile și avizele necesare în vederea deciziei de autorizare. În cazul în care statele membre prevăd acest lucru, autoritatea desemnată poate, de asemenea, să îi ofere promotorului proiectului orientări cu privire la informațiile și/sau documentele suplimentare care ar trebui furnizate în cazul în care o notificare a fost respinsă.

Prezentul alineat nu aduce atingere competenței niciunei alte autorități implicate în procedura de acordare de autorizații.

(5) eliminat.

Articolul 6

Durata procedurii de acordare de autorizații

- (1) Statele membre prevăd o procedură de acordare a autorizațiilor și stabilesc termene pentru aceasta, astfel încât procedura de acordare a autorizațiilor să nu dureze mai mult de patru ani în raport cu data inițierii acesteia. Statele membre pot adopta măsurile necesare pentru a împărți perioada disponibilă în mai multe etape, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul național.
- (2) Perioada de patru ani menționată la alineatul (1) nu aduce atingere obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii și din acte juridice internaționale și nu include perioadele necesare pentru a iniția și promova căile de atac administrative și cele exercitate în fața unei instanțe judecătorești.
- (2.a.) Perioada de patru ani menționată la alineatul (1) nu aduce atingere adoptării unui act legislativ național specific prin care se finalizează procedura de acordare de autorizații. În cazul în care procedura de acordare de autorizații este finalizată prin intermediul unui act legislativ național, lucrările pregătitoare pe baza cărora se adoptă actul legislativ național se încheie în termenul menționat la alineatul (1). Se consideră că lucrările pregătitoare se încheie în momentul în care actul legislativ național specific este prezentat parlamentului național.

- (3) Statele membre adoptă măsurile necesare astfel încât, în cazuri justificate corespunzător, să poată fi acordată o prelungire adecvată a perioadei de patru ani menționate în prezentul articol. Durata prelungirii se stabilește de la caz la caz și se justifică în mod corespunzător. Acest lucru se aplică și în privința prelungirilor succesive.
- (4) eliminat.
- (5) eliminat.
- (6) eliminat.
- (7) eliminat.

Articolul 6a

Organizarea procedurii de acordare de autorizații

- (1) Promotorul proiectului notifică proiectul autorității desemnate. Data la care are loc notificarea proiectului de către promotorul proiectului reprezintă momentul inițierii procedurii de acordare a autorizației.
- (1a) Pentru a evalua maturitatea proiectului, statele membre pot defini nivelul de detaliere a informațiilor și documentele relevante care trebuie furnizate de promotorul proiectului în momentul notificării unui proiect. În cazul în care maturitatea proiectului nu este suficientă, notificarea se respinge și decizia se justifică.
2. eliminat.

3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că promotorii de proiecte primesc informații generale cu rol de orientări în vederea notificării, în funcție de modul de transport, dacă este cazul, cu privire la autorizațiile, deciziile și avizele necesare care ar putea fi cerute pentru implementarea unui proiect.

În ceea ce privește diferitele autorizații, decizii și avize, aceste informații cuprind următoarele:

- informații generale cu privire la domeniul material de aplicare și la nivelul de detaliere a informațiilor care trebuie prezentate de promotorul proiectului;
- termenele aplicabile sau, în cazul în care nu există astfel de termene, termenele orientative, precum și
- autoritățile și părțile interesate care sunt în mod normal implicate în consultările legate de diferitele autorizații, decizii și avize.

Aceste informații trebuie să fie ușor accesibile tuturor promotorilor de proiecte relevanți, în special prin intermediul portalurilor de informare (electronice sau fizice).

- (4) Pentru a asigura o notificare reușită, statele membre pot prevedea că autoritatea desemnată trebuie să întocmească, la cererea promotorului proiectului, o descriere detaliată a cererii care să cuprindă următoarele informații, adaptate pentru fiecare proiect individual:
- (a) Etapele individuale ale procedurii și termenele orientative ale acestora;
 - (b) Domeniul material de aplicare și nivelul de detaliere a informațiilor care trebuie prezentate de promotorul proiectului;
 - (c) O listă a autorizațiilor, deciziilor și avizelor necesare care trebuie să fie obținute de promotorul proiectului în cursul procedurii de acordare a autorizației, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul național;
 - (d) Autoritățile și părțile interesate care trebuie să fie implicate, în raport cu obligațiile fiecăreia dintre ele, inclusiv în etapa formală a consultării publice.

- (5) Descrierea detaliată a cererii rămâne valabilă pe durata procedurii de acordare a autorizațiilor. Orice modificare a descrierii detaliate a cererii trebuie să fie justificată în mod corespunzător.
- (6) În cazul în care promotorul proiectului a depus dosarul complet de candidatură privind proiectul, decizia de autorizare se adoptă în termenul stabilit la articolul 6.

Articolul 7

Coordonarea procedurii transfrontaliere de acordare de autorizații

- (1) În cazul proiectelor care privesc două sau mai multe state membre, statele membre se asigură că autoritățile desemnate ale statelor membre în cauză depun eforturi pentru a-și coordona calendarele și pentru a conveni asupra unei planificări comune în ceea ce privește procedura de acordare a autorizațiilor.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în conformitate cu articolul 45 din Regulamentul (UE) nr. 1315/2013, coordonatorii europeni primesc informații cu privire la procedurile de acordare de autorizații și că pot facilita contactele dintre autoritățile desemnate în contextul procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele care privesc două sau mai multe state membre.
- (3) În cazul în care termenul stabilit la articolul 6 nu este respectat, statele membre le furnizează coordonatorilor europeni în cauză, la cerere, informații privind măsurile luate sau care sunt planificate pentru a încheia procedura de acordare a autorizației cu o întârziere minimă.

CAPITOLUL III - ACHIZIȚII PUBLICE

Articolul 8

Achizițiile publice în cadrul proiectelor transfrontaliere

În cazul în care procedurile de achiziții publice sunt efectuate de o entitate comună în cadrul unui proiect transfrontalier, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că respectiva entitate comună aplică dispozițiile naționale ale unui stat membru și, prin derogare de la Directiva 2014/25/UE și de la Directiva 2014/24/UE, aceste dispoziții sunt cele stabilite în conformitate cu articolul 57 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹ sau cu articolul 39 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹², după caz, cu excepția situației în care se prevede altfel într-un acord încheiat între statele membre participante. Un astfel de acord prevede, în orice caz, aplicarea unei singure legislații naționale în ceea ce privește procedurile de achiziții publice efectuate de o entitate comună.

¹¹ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

¹² Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

CAPITOLUL IV - ASISTENȚĂ TEHNICĂ

Articolul 9

Asistență tehnică

[Eliminat]

CAPITOLUL V - DISPOZIȚII FINALE

Articolul 10

Dispoziții tranzitorii

Prezenta directivă nu se aplică proiectelor pentru care procedurile de acordare a autorizațiilor au început înainte de ... [24 de luni după data intrării în vigoare a prezentei directive].

Articolul 8 se aplică numai acelor contracte pentru care anunțul privind procedura concurențială de ofertare a fost transmis sau, în cazul în care nu este prevăzută o procedură concurențială de ofertare, situațiilor în care autoritatea contractantă sau entitatea contractantă a început procedura de achiziții publice după ... [24 de luni după data intrării în vigoare a prezentei directive].

Articolul 8 nu se aplică unei entități comune constituite înainte de... [data intrării în vigoare a prezentei directive], cu condiția ca procedurile de achiziții publice ale entității respective să fie în continuare reglementate de legislația aplicabilă achizițiilor sale publice la data respectivă.

Articolul 10a

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de 24 de luni de la data intrării în vigoare a acesteia. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 11

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Anexa va fi adăugată la prezenta directivă și va fi constituită din lista legăturilor transfrontaliere și a legăturilor lipsă din secțiunea 1, intitulată „Coridoarele rețelei centrale și lista orientativă a legăturilor transfrontaliere identificate în prealabil și a legăturilor lipsă”, din partea III din anexa la proiectul de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1316/2013 și a Regulamentului (UE) nr. 283/2014, astfel cum figurează în interpretarea comună parțială, documentul 7207/1/19 REV 1, după adoptare.
